

SUSTAINABLE DEVELOPMENT AND ENVIRONMENT PROTECTION

कला, वाणिज्य व विज्ञान
कनिष्ठ व वरिष्ठ महाविद्यालय

Chief Editor

Dr. B. M. Dhoot

Co-Editor

Dr. S.B. Donge

Dr. S.U. Kalme

Mr. K.B. Giri

Dr. S.V. Kshirsagar

Sustainable Development and Environment Protection

Chief Editor

Dr. B. M. Dhoot

Co-Editor

Dr. S.B. Donge

Dr. S.U. Kalme

Mr. K.B. Giri

Dr. S.V. Kshirsagar

ISBN No. 978-93-83995-70-8

Published by:

Anuradha Publications

Cidco-Nanded

Publication Year: 2017-18

Price- Rs. 100/-

Copyright © ACS College, Gangakhed

Printed by

Gurukrupa Offset,

Near Police Station, Gangakhed

Typesetting by:

Simran Computers

Gangakhed Dist.Parbhani

Cover Designby:

Mr. Imran K. Mohammad

CONTENTS

Sr. No.	Content
01	Environmental Perception and Behaviour
02	भारतातील कृषी क्षेत्रातील ऊर्जा वापराचा चिकित्सक अभ्यास
03	गंगाखेड तालुक्यातील हवामान बदलाचा ज्वारी उत्पादनावर झालेला परिणाम: एक भौगोलिक अभ्यास
04	कृषी विकासासाठी जलव्यवस्थापन करणे: एक भौगोलिक चिकित्सा
05	जागतिक तापमान वाढीस कारणीभूत घटक
06	पर्यावरण नीतिशास्त्राचा अभ्यास : सहकालीन गरज
07	Water Pollution and Water Treatment Techniques
08	Impact of Covid-19 on Agriculture Sector
09	Hazardous effect on environment & living things due to transmission of electricity
10	Role of Technology in Agriculture and Rural Development
12	सुक्ष्मजिवाच्या विश्वात,
13	नैसर्गिक साधनसंपदा संवर्धन व विकास: एक भौगोलिक चिकित्सा
14	मैं पेड़ बोल रहा हूं
15	Problems and Prospects of Agro-Based Industries in India
16	दुष्काळ एक पर्यावरणीय आपत्ती: एक चिकित्सा
17	पर्यावरण आणि विकास: एक भौगोलिक चिकित्सा
18	निसर्गाची अद्भुत निर्मिती - जांभूळ बेट
19	भारतातील प्रमुख खाद्यान्न उत्पादनाचा कालसापेक्ष अभ्यास

निसर्गाची अद्भुत निर्मिती . जांभूळ बेट

प्रा. डॉ. दयानंद उजळंबे
कला, वाणिज्य व विज्ञान महाविद्यालय,
गंगाखेड.

निसर्ग काय असतो? निसर्गाचा चमत्कार काय असू शकतो? निसर्ग स्वतःच्या कारकाच्या साहाय्याने भूआकार कसे तयार करू शकतो? निसर्गाची अद्भुत निर्मिती पाहण्यासाठी महाराष्ट्रातील परभणी जिल्ह्यातील पालम तालुक्यातील मौजे सोमेश्वर गावाकाठी गोदावरी नदीमध्ये निर्माण झालेलं जांभूळ बेटाला भेट द्यावी लागेल. एखादा शिल्पकार ज्या पद्धतीने मूर्ती बनवितो त्याच पद्धतीने निसर्गाने गोदावरी नदीपात्रात **जांभूळ बेटाची** अद्भुत निर्मिती केलेली आहे. भारतात अशा पद्धतीचे सर्वात मोठे बेट आसाम राज्यातील ब्रह्मपुत्रा नदीमध्ये माजुली बेट असून त्याचे क्षेत्रफळ 880 चौरस किलोमीटर होते. आज मात्र ब्रह्मपुत्रा नदीच्या क्षरण कार्यामुळे आणि मानवनिर्मित हस्तक्षेपामुळे केवळ 553 चौरस किलोमीटर भौगोलिक क्षेत्र राहिलेले आहे. अशाच पद्धतीचे जगामध्ये देखील बेट निर्माण झालेले आहेत. उदा. बनानाल बेट, माराजो बेट, हटिया बेटाचा उल्लेख करता येईल.

म्हणतात ना? निसर्ग प्रत्येक ठिकाणी काहीना काही देऊन जातो. मराठवाड्यासारख्या दुष्काळी भागात निसर्गाने गोदावरी नदीची जणू भेटच दिलेली आहे. हे आम्ही विसरतो. त्यात गोदावरी नदीच्या पात्रात जांभूळ बेटासारखी निर्मिती कलाकृती ही निसर्गाचीच भेट राहू शकते. येणाऱ्या काळात या परिसरातील लोकांना जांभूळ बेटाच्या निमित्ताने प्रमुख पर्यटन केंद्र म्हणून आर्थिक मदत होणार आहे. यात शंका नाही. जांभूळ बेट पालम शहरापासून पाच किलोमीटर, गंगाखेड शहरापासून 25 किलोमीटर, नांदेड शहरापासून 65 किलोमीटर, तर लोहा शहरापासून 27 किलोमीटर अंतरावर गोदावरी नदीच्या पात्रात निर्माण झालेलं हे बेट आहे.

अशा पद्धतीच्या बेटाची निर्मिती होण्यासाठी भौगोलिक स्थान महत्त्वाचे असते. मौजे सोमेश्वर जवळून गोदावरी नदी पश्चिमपूर्व दिशेने वाहते. तर दक्षिणेकडून गळाटी नदी गोदावरीमध्ये मिळते. म्हणजेच मौजे सोमेश्वर या ठिकाणी गोदावरी आणि गळाटी या दोन नदींचा संगम होतो. गळाटी नदी गोदावरीच्या दक्षिणेकडून वाहते पुढे ती गोदावरीच्या मुख्य पात्रांमध्ये मिळते. हजारो वर्षे दक्षिणेकडून गळाटी नदीने क्षरण केल्यामुळे गोदावरी नदीचे मुख्य पात्र बदलून दक्षिणेकडून वाहण्यास सुरुवात झाली. मुळात मुख्य बेटाच्या उत्तरेकडून गोदावरी नदी वाहत असताना ती दक्षिणेकडूनही वाहायला सुरुवात झाल्यामुळे मध्य भागामध्ये बेटाची निर्मिती झाली. त्याला जांभूळ बेट हे नाव दिले गेले. कारण या बेटावर अधिकांश जांभळाची झाडे असल्याकारणामुळे या बेटाला जांभूळबेट असे नाव पडले. प्राप्त आकडेवारीनुसार प्रस्तुत बेटाची एकूण जागा नमुना नंबर 9ए नमुना नंबर 10 च्या आधारे फेरफार दहा एकर 32 गुठे असून प्रस्तुत बेटाची नोंद सोमेश्वर गावशिवारात घेण्यात आली आहे. जांभूळ बेटाच्या दक्षिण बाजूस सोमेश्वर घोडा, फळा, आरखेड हे गाव वसले असून उत्तरेकडील भागात गोळेगाव, मुंभर हे गाव वसलेले आहे. जांभूळ बेटाच्या परिसरातील या गावाने लोकवर्गणीतून जांभूळ बेटाचा विकास करण्यासाठी प्रयत्न केले आहे. लोकप्रतिनिधींच्या सहकार्याने सामाजिक सेवा करणाऱ्या लोकांनी या बेटाचा आज चेहरामोहराच बदलून टाकलेला आहे.

स्थानिक लोकांनी आणि लोकप्रतिनिधीच्या सहकार्याने जांभूळ बेटाला पर्यटन स्थळाचा दर्जा मिळावा यासाठी विशेष प्रयत्न केल्यामुळे जांभूळ बेटाला महाराष्ट्र शासनाने क दर्जाचे पर्यटन स्थळ मंजूर केले असून मौजे सोमेश्वर गावातच हेमाडपंती महादेवाच्या मंदिराला शासनाने क दर्जाचे तिर्थक्षेत्र म्हणून मंजुरी दिली आहे. एकाच गावात दोन पर्यटन स्थळाला मंजुरी मिळणारे मौजे सोमेश्वर हे गाव महाराष्ट्रातील एकमेव गाव असावे असे मला वाटते. विशेष म्हणजे या बेटाच्या पूर्वेस डिग्रस बंधारा बांधल्यामुळे संपूर्ण गोदावरी मध्ये बारा महिने पाणी राहिल्यामुळे जांभूळ भेटायला विशेष महत्व आलेले आहे. त्यासोबतच जांभूळ बेटाचे क्षरण देखील कमी झालेले आहे ही जमेची बाजू आहे.

जांभूळ बेट प्रत्यक्षात पाहिल्यास निसर्गाची अद्भुत निर्मिती काय असू शकते हे आपणास कल्पना येते. कारण या बेटाची भौगोलिक रचना, बेटातील जांभूळ, चिंच, करंज, औषधी उपयोगी वनस्पती, मोर, कोकीळ, माकड इतर पशुपक्षी, प्राण्यांचे रहिवासाचे ठिकाण म्हणजे जांभूळ बेट तसं हे बेट महाराष्ट्रासाठी अपरिचितच परभणी जिल्ह्यातील लोकांना सुद्धा याची माहिती खूप कमी आहे. पण प्रशासकीय अधिकारी, आयुक्त, जिल्हाधिकारी, उपजिल्हाधिकारी, तहसीलदार अनेक वेळा या बेटाला भेट देतात. पण पर्यटन स्थळ म्हणून जेवढा विकास करण्यासाठी निधी प्राप्त करून द्यायला पाहिजे होता तेवढा न दिल्यामुळे हे पर्यटन स्थळ आज देखील दुर्लक्षितच आहे.

सुदैवाने 2019. 20 पासून स्थानिक युवकांच्या प्रेरणेमधून जांभूळबेट संवर्धन समिती स्थापन केल्यामुळे प्रति दिवशी 50 ते 100 पर्यटक जांभूळ बेटाला भेट देत आहे. मौजे सोमेश्वर चे सरपंच सौ.सरिता अविनाश कदम, उपसरपंच राम बालासाहेब कदम, लोकप्रतिनिधी तुषार भैय्या गोळेगावकर, कांतराव देशमुख झरीकर, माधवराव पाटील महाविद्यालयाचे उपप्राचार्य प्रा. डॉ. आत्माराम आरसुळे याच महाविद्यालयातील एन.एस.एस. विभागाचे प्रा. डॉ. गंगाधर सोनटक्के, प्रा. डॉ. संगिता रणवीरकर, संतोष मुगटकर आणि त्यांचे सोबतीनांदेड येथील वृक्षमित्र फाउंडेशनचे सर्व कार्यकर्ते, मौजे सोमेश्वर, आरखेड, फळा, घोडा आणि गोळेगाव या गावातील युवकांच्या प्रयत्नातून त्यांच्या श्रमदानातून, लोकवर्गणीतून जांभूळ बेटाचा विकास होत आहे. ही जमेची बाजू आहे. जांभूळ बेटामध्ये पर्यटकाला बसण्यासाठी आसन व्यवस्था, शुद्ध पाण्याची व्यवस्था, पत्र्याच्या शेडची व्यवस्था, स्वच्छतेसाठी डस्टबिन आणि परिसरातील स्वच्छतेसाठी हे युवक प्रयत्नशील असल्यामुळे या बेटावर जवळपास 2500 ते 3000 वृक्षांचे स्वयम् प्रेरणेतून लोकवर्गणीतून वृक्षारोपण केलेले आहे. सोबतच गोदावरी नदीच्या किनाऱ्यापासून जांभूळ बेटामध्ये जाण्यासाठी बोटीची व्यवस्था एलाइफ जॅकेटची सोय, मागणीप्रमाणे पर्यटकाला भोजनाची सोय या युवकांनी केलेली आहे. लोकवर्गणीतून आणि श्रमदानातून केलेले हे काम महाराष्ट्राच्या मंत्रालयाने न्यूज रिपोर्टर पत्रकारांनी घेतली पाहिजे.

योगायोगाने सध्या महाराष्ट्राचे मुख्यमंत्री म्हणून आदरणीय उद्धवजी ठाकरे साहेब विराजमान आहेत. त्यांना निसर्गाची आवड आहे आणि त्यांचे चिरंजीव माननीय आदित्यजी ठाकरे साहेब हे पर्यावरण मंत्री असल्यामुळे जांभूळ बेटाला निधी मिळण्याची उत्तम संधी आहे. गरज आहे ती याबाबतची माहिती स्थानिक युवकांनी आणि प्रशासनाने मंत्रालय पर्यंत प्रस्ताव पाठविण्याची!

जांभूळ बेटाला निधीची आवश्यकता का आहे. याचा अभ्यास केला असता मलाही असं लक्षात आलं की ज्याप्रमाणे आसाम राज्यातील माजुली बेट ब्रह्मपुत्रा नदीच्या क्षरनामुळे आणि मानवनिर्मित हस्तक्षेपामुळे बेटाचे अस्तित्व नष्ट होत आहे. त्याच पद्धतीची स्थिती आज जांभूळ बेटाची झालेली आहे. नदीपात्रात हे बेट असल्यामुळे पाण्याच्या प्रवाहामुळे विशेषतः पूर आल्याच्या नंतर दोन्ही बाजूने मोठ्या प्रमाणात क्षरण होत आहे. त्यासोबतच या बेटा मध्ये मूलभूत सेवासुविधा

देण्यासाठी निधीची गरज आहे. बेटाला तटबंदी करून घ्यावी लागेल. पर्यटकाला आत बसण्यासाठी विशेष सुविधा उपलब्ध करून द्यावी लागतील. पालम ते सोमेश्वर हा जो रस्ता आहे तो पर्यटकांना उत्तम करून द्यावा लागेल. यासाठी प्रशासनाने निधी साठी आराखडा तयार करून मंत्रालयामध्ये पाठविण्याची गरज आहे.

जांभूळ बेटाच्या विकासासाठी प्रशासन आपल्या पातळीवर प्रयत्न करेलही. पण आपल्या परभणी जिल्ह्यातील शाळा, महाविद्यालय आणि विद्यापीठातील विद्यार्थी, प्राध्यापक, शिक्षकांनी प्रस्तुत बेटाला भेट देण्याची गरज आहे. खूप वेळेस सुट्टीच्या दिवशी आपण पर्यटनाचा प्लॅन आखतो आणि दूर अंतरावर एखाद्या पर्यटन स्थळी जाऊन आपण पर्यटनाचा आनंद घेतो. पण आपल्याच परिसरात कमी पैशांमध्ये सहकुटुंब एक दिवसाची सहल किंवा पर्यटन म्हणून जांभूळ बेटाला भेट आपण देणे गरजेचे आहे. सुदैवाने मौजे सोमेश्वर या ठिकाणी सोमेश्वर हे हेमाडपंथी मंदिर असल्यामुळे धार्मिक पर्यटन स्थळ देखील येथे उपलब्ध आहे. सोबतच माननीय लक्ष्मणरावजी गोळेगावकर साहेबांनी या परिसरामध्ये निसर्ग आणि निसर्गाचे संवर्धन त्यांच्या शेतीमध्ये केल्यामुळे आपल्याला या निसर्गाचाही आस्वाद घेता येईल! सोबतच प्रशासकीय अधिकाऱ्यांनी काही बैठका जांभूळ बेटामध्ये घेतल्यास जांभूळ बेटाचा प्रचार आणि प्रसार होण्यास वेळ लागणार नाही. आपल्या सर्वांच्या प्रयत्नातून जांभूळ बेट हे महाराष्ट्रातच नव्हे तर भारतामध्ये परिचित झालं पाहिजे. कारण निसर्गाची ती अद्भुत निर्मिती आहे. फक्त या बेटाची माहिती नसल्यामुळे पर्यटक येथे येऊ शकत नाहीत. आपण सर्वांनी जांभूळ बेटाच्या संवर्धनासाठी आणि प्रचार आणि प्रसारासाठी कटिबद्ध राहू. येणाऱ्या काळात जांभूळ बेट हे महाराष्ट्राच्या पर्यटनाच्या नकाशातील प्रमुख पर्यटनस्थळ राहिल यात शंका नाही. गरज आहे ती आपल्या सर्वांच्या प्रयत्नाची.

*****